

ΑΡΘΡΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν Βαθμῶν τῆς Βεβαιότητος καὶ
πιθανότητος, ὡς πρὸς τὰς αὐταφοράς.

Επτὰς εἴδη αὐταφορῶν κυρίως θεσέλλονται. α. τῆς
ταυτότητος, ἢ ἐτερότητος. β'. τῆς ὁμοιότητος, ἢ αἵ-
μοιότητος. γ'. τὸ πλησίον, ἢ τὸ πόρρω, καὶ τόπου χώ-
ρον. δ'. τῆς ποσότητος τὰ μεγέθυντα, ἢ τῆς ἔκτε-
σεως, ἢ τῆς αὐθιδμοῦ. ε'. τῆς συγγενείας, ἢ συντιό-
τητος. σ'. τὰς αἰτίας, ἢ αἰτιατὰ. ζ'. τῆς ψαρχεώσεως,
ἢ σχεδρίσεως.

Ολαὶ ὅμως ἥμπορῶν νὰ αὐταχθεῖν εἰς ἕτες υλά-
τεις θυμικωτέρας, τὰτ' εἶναι εἰς τὴν ὁμοιότητα, ἢ ὁ-
ποίᾳ θελαμβάνει καὶ τὴν ταυτότητα· εἰς τὴν συ-
νύπαρξιν, ἢ ὁποίᾳ θελαμβάνει τὸν τόπον, τὸν χώ-
ρον, καὶ τὸ ποσόν· καὶ εἰς τὴν σχεδρότηταν, ἢ ὁποίᾳ
θελαμβάνει τὸ αἴτιον καὶ τὸ αἴτιατον, τὴν συγγε-
νείαν, ἢ συντιότηταν, καὶ τὴν ψαρχεώσιν.

Περὶ ὅλων τοῦ ἴδεων, καὶ ἐννοιῶν, ὅπερ ἀνήκειν εἰς
αὐτὰς τὰς αὐταφόρες αὐταφοράς, θέλομέν διηλύσει πλη-
ρέστερα εἰς τὸ μέρος τῆς Μεταφυσικῆς, ὅπερ ὄνομάζε-
ται Οὐτολογία.

Εἰς τὸ παρὸν δὲν θέλομέν κάμη θεσύ μίαν ἐπι-
πόλαιον σημείωσιν τοῦ αὐταφόρων Βαθμῶν τῆς Βεβαιό-
τητος, ἢ πιθανότητος, ὅπερ ἥμπορόμεν νὰ λάβωμεν
κατὰ αὐτάς.

§. Α'.

Περὶ αἵρητος, ἡ πολλαπλότητος, ὁμοιότητος, ἡ αἱρούμενότητος, ἐπεὶ τὸ αἱραφορῶμεν τῷ αὐτί, ἡ αὐτιάτη, τῆς συγχρείας, ἡ συμπτιότητος.

Της πολλαπλότητος τὸ ὁμοχρόνων αἰδημάτων μᾶς χορήματα φυσικά βεβαιότητα, ὅπόταν ἔχωμεν συείδησιν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν πολλῶν αἰδημάτων διακεκεμένων· ἡ συείδησις ὅμως εὑδατή μόνη αἰδημάτος μᾶς βεβαιόνει καὶ ὅτι εἶναι ἀπλόν, καὶ μόνον. Εἴ τα χειρόβολον, φέρειπτεν, αὐθέων, κατ' αρχὰς δὲ μᾶς περιέχει, οὐδὲ τὸ σώματον αἰδημα μᾶς μόνης ὄσμης, μόλον ὅπερ εἴμεντα βέβαιοι φυσικῶς, ὅτι αἱ περιστολαὶ εἶναι πολλαί. Μὴ τὶ πολλὰς τωόντι διακεκεμένως τὰς δύείσκομεν μὲν ταῦτα, αἴσως, ἀφ' ἧς ὄσφρανθώμενος ξεχωριστὰ τὸ τελαιτάφυλον, τὸ γαρόφαλον, τὸν βιόλαν, τὸν νάρκισσον, γεγίσωμεν νὰ μειδεῖμενος ὅλον τὸ χειρόβολον. Παρομοίως εἰς εἴδα ήχον, ὁ ὅποιος εἰς τὰ κοινὰ ὡτα περιέχει μόνον εἴδημα, τὰ γεγυμνασμένα καὶ ἔμπειρα αἰδανόνται, καθὼς εἴπαμεν (Τμῆμ. Β'. Κεφ. Β'. Αρθ. Β'. Σελ. 46.), πολλὰς ήχας διακεκεμένες καὶ ὁμοχρόνες· καὶ ἐν ψύξι τὰ αἰδημάτα, ὅπερ είμεντα σοχαζόμενα ὡς ἀπλάτερα, φύσει εἶναι ὅλα συάθετα, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Τῆς μοναπλότητος, ἡ πολλαπλότητος, τὸ ἔξωτερον αὐτικεμένων, καθὼς καὶ τῆς ὁμοιότητος, ἡ αἱρούμενότητος, καὶ τὸ κατ' αὐτὸν αἱραφορῶν τῷ αὐτί, ἡ αὐτιάτη, καὶ τῆς συγχρείας, ἡ συμπτιότητος, ὅπερ οἱ Φυσικοὶ ὄνομάζουν ἔλξιν καὶ ὥθησιν, θέλομεν ἔχει τὸ φυσικά βεβαιότητα πάντα, ὅπόταν μὲ αἰδημάτες συμφώνες καὶ καλὰ διατεθεμένας, λαμβανώμενα αἰδημάτα

καὶ αὐτιλίφεις σαφεῖς καὶ διακεκεμένας. Οὐ πόταν ὅμως τὰ αἰδήματα, καὶ αἱ αὐτιλίφεις δοὺς ἥθελαν εἶναι ἀρχετὰ σαφεῖς καὶ διακεκεμέναι, οὐ ὅπόταν αἱ αἰδήσεις δοὺς εἴναι ἀρχετὰ σύμφωνοι καὶ καλὰ διατεθειμέναι, οὐ ὅπόταν αἰχολογῆναι νὰ κείνωμεν δέ τας πᾶς αὐταφοράς, οὐχὶ μὲ πραγματικὰς ἐδικάς μας αὐτιλίφεις καὶ αἰδήματα, αὖλα μὲ αὐτογίαν, οὐ μαρτυρίαν αὖλων, τότε αὐτὶ τῆς φυσικῆς βεβαιότητος, θέλουμεν ἔχει τῶν ἥθελων βεβαιότητα, οὐ τῶν πιθανότητα, οὐ τῶν ἀμφιβολίαν, καὶ τὸν μεγαλύτερον, οὐ μικρότερον αἰειθμὸν, καὶ τὸ Βάρος τῆς σημείων, οὐ πέθελεν μὲς παρρησιασθῆ.

§. Β'.

Περὶ Ταυτότητος.

Ηταυτότης αὐδὸς αὐτικειμένης, οὐ μᾶς ποιότητός της, αὐθατεπιριμένης εἰς διαφόρας καιράς, δοὺς οὐκτορεῖ ποτὲ νὰ γνωθεῖ, αὗτὴ δέ μέση τῆς ἥθελκῆς βεβαιότητος. Αὐτῶν τῶν ταυτοτητῶν τῶν συμπεραίνομεν δοτὸν τῶν ὄμοιότητῶν τῆς ποσεώς αἰδήματος, οὐ αὐτιλίφεως μὲ τὸ εἰς τῶν μηνύμων αὐτακαλύμμον αἰδήματα, οὐ αὐτιλίφιν. Λοιπὸν οὐ μόνος νόμος τῆς αὐτογίας μᾶς βεβαιόνει, οὐτε αἰδήματα καὶ αὐτιλίφεις ὄμοιαι προερχονται δοτὸν αἰτίας ὄμοιας· καὶ μὲν ὅλον τότε ἄλλων βεβαιότητα δοὺς οὐκτορεῖμεν νὰ λάβωμεν τάπα, αὗτὴ τὴν ἥθελκην. Μήτε αὐτῶν δοὺς οὐκτορεῖμεν πάντοτε νὰ τῶν λάβωμεν, μὲν ὅλον ὅπερ τὰ παρόντα αἰδήματα καὶ αὐτιλίφεις μᾶς φαίνονται καὶ πάντα ὄμοια μὲ τὰ απερασμένα. Ποῖος τὸ βεβαιόνει οὐτε οὐ μηνύμην αὐτακαλεῖ τὰ αἰδήματα καὶ τὰς αὐτιλίφεις ἀκειβῶς μὲ τὸν ἕδιον ἔόπον, μὲ τὸν ὅποῖον τὰς ἐδοκιμάσαμεν; Αὖλα καὶ αὐτὸν τότε, ποῖος μᾶς πληροφορεῖ, οὐτε τὸ παρόν αὐτικείμενον δοὺς εἴναι καὶ τύχων παρόμοιος μὲ

τὸ ἀπερασμένον, ὅχι ὅμως τὸ αὐτό; Ή γνώμη τὸ
Λεῖψιτίς, ὅτι δοῦ ἡμπορῶν νὰ εἶναι δύω πράγματα
ἐντελῶς ὅμοια, ἐπειδὴ ἡ θελατείνεται, καὶ
δοῦ ἡ θελατείνεται δύο χωνῶν λόγος, ὅτι ἡ του δύατον μᾶλ-
λον, ~~πάλι~~ σῦνα μόνον, εἶναι μία γνώμη πάντη ἴδιό-
τος· ἐπειδὴ καὶ αἵστως τεθῇ ἡ ἐντελής ὅμοιότης,
ἡμπορῶν νὰ εἶναι δύο πράγματα, αὐτὸς δὲ ἄλλο, τε-
λάχιστον δύτι τὸν διαφορον τόπον, ὅπερ ἡ θελατείνεται
χῇ. Οὐσον δὲ ~~πάλι~~ τὸν δύο χωνῶν λόγον τῆς ὑπάρ-
χεώς τας, ἐπειδὴ αὐτὸς κρέμαται δύτο τινὰ ἐλεύθερα
βάλιστιν τὴν ὑπερτάτην Διμιτρύ, ποῖος δύτο ἡμᾶς ἡμ-
πορεῖ νὰ διῆχείται πᾶς ὁ Θεός εἶχε ~~πάλι~~ αἵστοτε-
ρον λόγον νὰ κάμῃ ὅλα τὰ πράγματα αἵόμοια, πα-
ρὰ νὰ κάμῃ δύω, ἡ ἑκατὸν, ἡ χίλια καὶ πάντα ὅ-
μοια σῦνα μὲ τὸ ἄλλο;

Διὰ νὰ λάβῃ λοιπὸν τινὰς τινὰς ἡθικὰ βεβαιόπι-
τε αἱς πρὸς τινὰς ταυτόπιτα σὺν αὐτικείμενος, εἶναι ἀ-
ναγκαῖον νὰ γνωστῇ εἰς αὐτὸς κάμμια ποιότης ἴδια-
τάτη αὐτῷ μόνη, καὶ ὅχι κοινὴ εἰς ἄλλα. Διὰ σῦνα
αὐτικείμενον ὑπερμεγέθες ὅγκος, θέλει εἶναι ἀρκετή
ἢ ἀπλῆ ταυτόπιτος τὸ τόπος. Οὐτὶ τὰ βενά, ὅπερ βλέ-
πω σύμερον, εἶναι ἔκεινα τὰ ~~πάλι~~, ὅπερ εἰς τὸν αὐ-
τὸν τόπον ἰδον χθὲς, ἡ τὸν ἀπερασμένον χόρον, ἡ
ἀπ' ἐδῶ καὶ δέκα χρόνος, δοῦ ἡμπορῶν νὰ αμφιβάλω,
αἵστως δοῦ βεβαιωθῶ, ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν ἡ-
κολάθησε κάμμια μεταβολὴν ~~σχεισία~~· ἐπειδὴ τὰ βε-
νὰ δοῦ ἔχει φύσιν νὰ απλάζεν θέσιν. Τὸ ~~ἴδιον~~ εί-
ναι καὶ ~~πάλι~~ τὰ ασίτια, χωράφια, καὶ ἄλλα πράγματα
ἀκίνητα, καὶ μέμονται εἰς σῦνα τόπον διωρυσμένον.

Οὐσον ~~πάλι~~ τὸς αὐθρώπων, εἴξω δύτο τὸν ~~σχεισία~~
χηματισμὸν τὴν σώματος, θέλειν βεβαιόγει ~~πάλι~~ αἵσ-
τερον ~~πάλι~~ τινὰς ταυτόπιτα τὰς τὰς ~~σχεισία~~ τῆς ζωῆς
τας, καὶ τοῦ ~~σχεισία~~ διπλούματων τας, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡθικῶς
αδικίατον δύω πρόσωπα νὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν μορφὴν,
τὰ αὐτὰ φρονήσαται, καὶ τὴν αὐτὴν θεραπείαν τὴν βία,
καὶ τοῦ ~~σχεισία~~ διπλούματων. Καὶ αἵστως προσεθῇ μητρὶ

τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τόπῳ, καθ' ὃν τὸ πέδε, οὐ τάδε ὅπιττόδημα ἐπερχόμενον διποὺ τὸν πέδε, οὐ βεβαιότης τῆς ταυτότητος θέλει φίην, ἀκόμη πολλαῖς περισσότεραι, μὲν τὸν νὰ εἶναι φυσικῶς αδικάπου σύνα ηγή τὸ αὐτὸν ὅπιττόδημα, εἰς σύνα καὶ τὸν αὐτὸν καὶ αδικάρετον τόπον, εἰς τὸν ἔδιον χρόνον νὰ πραγχθῇ λότον ἄλλον.

Οὐσον δέ μη τὰ ἄλλα πράγματα, οἱ ἴδικοι χαρακτῆρες, ὅπεραν νὰ τὰ μητερεῖλεν, εἴναι πολλοὶ καὶ οὐδέποτε οὐδεὶς λότο τὸν ἄλλον. Οὕτω ὅσω περισσότεραι, οὐ οὐλιγωτέραι μηνύμεν τάτων τοῦτον ἴδικῶν χαρακτήρων θέλει ἔχη τινὰς, μὲ τόσον πολλαῖς περισσότεραι, οὐ οὐλιγωτέραι βεβαιότητα, οὐ πιθανότητα θέλει καί μη μη τὰυτότητά τας.

§. Γ'.

Περὶ τοῦ αὐταφορῶμ ἢ ποστ.

Ηποσότις ὅλη ὁνομάζεται συνεχῆς, καὶ ἄλλη ὁλοκεκμένη (διωρισμένη). Συνεχῆς εἴναι οὐ ἔκπαστος, ὅπερ εἴναι τὸ ψαοκείμενον τῆς Γεωμετρίας, καὶ ὁλοκεκμένη, οὐ διωρισμένη οἱ αὐθεντοὶ, ὅπερ εἴναι τὸ ψαοκείμενον τῆς Αριθμητικῆς, καὶ τῆς Λλγέθρας.

Λοιπὸν αἱ αὐταφοραὶ τόσον τῆς μιᾶς, οὗτον ηγή τῆς ἄλλης ποσότητος, ἐν ὅσῳ θεωρεῖται αὐθηντικῶς, οὐ πορεύν νὰ γνωρισθεῖ μὲ βεβαιότητα μεταφυσικῶν. Ἐπειδὴ ἐρεῖσθαι ὅλαι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ταυτότητος, ἐπόταν αἱ ἀποδείξεις γίγνωνται απὸ διδείας, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτιφάσεως, ὅπόταν αἱ ἀποδείξεις εἴναι πιλάγαι, οὐ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτιφάσεως καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις. Ἐπειδὴ οὐ βεβαιότης τοῦ, οὗτοι σύνα πράγματα εἴναι ἵσον καὶ ὄμοιον ἐκπλή, καθὼς εἴπαμεν (Τμῆμ. Γ'. Κεφ. Β'. Α'ρθ. Β'), θηριάτοις περιγερμένως λότο τό, οὗτοι ἄλλεως οὐθέλει εἴναι, καὶ διεργάθεισαν εἴναι εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν τὸν ἴδιον πράγμα.

Διὸ τὶ εἰς τὰ συνεχῆ ποσὰ οὐ ισότης δύω δύ-
ειῶν, οὐ δύω γωνιῶν, οὐ δύω χημάτων, οὐ δύω θηφα-
ντιῶν, οὐ δύω σερεῶν πότε δύποδείχνεται ἀπ' Ἀθείας,
δείχνωντας ὅτι τὸ μέτρον εὑρίσκεται τὸν Ἀθείας,
μὲ τὸ μέτρον τῷ ἄλλῳ. Κατὰ τὴν τὸν ἑόπον δύπο-
δείχνεται, ὡδιδέγματος χάριν, ὅτι εἰς κάθε τεί-
γωνον, τὸ κεφάλαιον τῷ τειῶν γωνιῶν ὁμοῖος λιθοθε-
σῶν, εἶναι ἵσον μὲ τὸ κεφάλαιον δύω ὄρθων· ὅτι
εἰς τὸ ὄρθογώνιον τείγωνον, τὸ τεβάγωνον τὸ δύπο-
τῆς ψητεινύσσις, τότε εἴσι τῆς πλάντας, ὅπερ εἶναι αὐ-
τικρὺς εἰς τὴν ὄρθων γωνίαν, εἶναι ἵσον μὲ τὸ κε-
φάλαιον τῷ δύποτε τὰς ἄλλας δύω πλάντας τεβάγω-
νων, κ.τ.λ. Καὶ πότε δύποδείχνεται πλαγίως, δεί-
χνωντας ὅτι αἱστας τὸ μέτρον εὑρίσκεται δοῦ οὐ-
θελεῖ εἶναι ἵσον μὲ τὸ μέτρον εὑρίσκεται ἄλλο, οὐθελε-
φροκύψῃ αὐτίφασις. Οὕτω δείχνει ὁ Εὐκλείδης εἰς
τὴν ὄγδόνων Πρότασιν τὴν πρώτην Βιβλίου, ὅτι αἱστας
εἰς δύω τείγωνα, ὅπερ ἔχει ὅλας τὰς αὐτισοιχύσας
πλάντας ἵσας ἄλλιλας, δοῦ οὐτον ἵσαι καὶ αἱ γω-
νίαι, οὐθελε φροκύψῃ τὸ ἄποπτον, ὅπερ μία γωνία νὰ
εἶναι εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν μεγαλιτέρα καὶ μικροτέρα
δύποτε μίαν ἄλλην.

Περὶ δὲ τὰ διακεκριμένα ποσὰ, οὐ βεβαιότης τῷ
ἀεριθμητικῷ, οὐ ἀλγεβραϊκῷ δύποδείξεων ἐρείδεται εἰς
τὴν ἀρχὴν τῆς ταυτοπτος· ἐπειδὴ εἰς ὅλας τὰς σύγ-
τωσεις δοῦ κάμνει ἄλλο, ὡδὴ νὰ δείχνηται ὅτι λαμ-
βάνωντας ὅλας τὰς ποσότητας τὸ εὑρίσκεται μέλκει, καὶ ὅ-
λας τὰς τὴν ἔτερην τὸ κεφάλαιον εἶναι τὸ αὐτό.

Η' μεταφυσικὴ ὁμοιότης βεβαιότης εἰς τὰς αἱαφοράς τῷ
ποσοπίτων δοῦ λαμβάνεται, ὡδὴ ὅταν θεωρήνται ἀ-
φυριμένως καὶ καθ' ἔκυπτας. Οπόταν ὁμοιότης θεωρήνται
συγκεκριμένως, τότε εἴσιν ἐπαύω εἰς τὰ φυσικὰ πράγ-
ματα, δοῦ οὐ μπορεῖται νὰ λάβωμεν, εἰμὶ τὴν φυσι-
κὴν, οὐ οὐθικὴν βεβαιότητα, οὐ τὴν ἀπλὴν πιθανότη-
τα μεγαλιτέραν, οὐ μικροτέραν, οὐ τὸν φροειρημένον
καιόντα.

Περὶ τῆς αὐταφορᾶς τῆς ὑποχρεώσεως.

Τέλος πάντων τοῦτο τὰς αὐταφορὰς τῆς υποχρεώσεως, εἰς τὰς ὁποίας ανάγονται ὅλαις αἱ ἡθικαὶ αὐταφοραὶ, οἵ αρχὴ τό, ὅτι δὲν περέπτει νὰ κάμη τινὰς κακὸν εἰς ἄλλον, ὅταν λαμβάνεται αὐτηρημένως καὶ καθ' εαυτὴν, εἶναι βεβαιότητος μεταφυσικῆς. Μέχρι τὶς αὐτισμοὺς οἱ αὐθαρποι οὐ μπορεῖσσαν εἰλούθερα νὰ βλάψουν σὺν τὸν ἄλλον, ὅτου ἐπόμενον ὅπερ καθ' εἶναι νὰ μιλήσῃ τὸ δίκαιον τῷ μὴ βλάπτεσθαι δίκαιον, τὸ δποῖον καθ' εἶναι τὸ αἰδανέσται εἰς τὸν εἰαυτὸν τα. Α'πὸ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν κρέμανται ὅλα τὰ γρέν τῆς φυσικῆς δικαιώματος, τὰ δποῖα καὶ αὐτὰ εἶναι παρομοίως βεβαια.

Τὰ γρέν τῆς αὐθαρπότητος, τοῦτο εἶναι τὸ νὰ βοηθῇ τινὰς τὸν ὅμοιόν τα κανεὶς τὰς δυσκολωτέρες καιράς, πηγάζει δπὸ τῶν αἰδησιν τῆς συμπαθείας, οἵ δποῖα εἶναι φυσικὰ ἴνωμένη μὲ τῶν φύσιν τῆς αὐθαρπάς, καθὼς ἄλλος θέλομέν δείχει.

Α'πὸ τὰ φυσικὰ γρέν τῆς αὐθαρπάς οὐδὲς περὸς τὸν ἄλλον, γλυκῶνται τὰ γρέν τὸ πολίτες οὐδὲς περὸς τὸν ἄλλον, τῆς κοινωνίας μιᾶς περὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἰδεάτερα τῆς οὐδὲς περὸς τὸν ἄλλον, καὶ τὰς ἰδεάτερας αὐταφορὰς καὶ συνθίκας, ὅπερ κάμνειν αὐταξύτας.

Διὰ τοῦτο τὰ γρέν τῆς ἡθικῆς, καθὼς δείχνει ὁ Δάσκαλος (Δοκίμ. Φιλοσόφ. Βιβλ. Δ'. Κεφ. Γ')., εἶναι ὅπτεικαὶ δπτειχεως ὅπτεισις βεβαιας, καθὼς αἱ μαθηματικαὶ προτάσεις. ἀγκαλὰ οἱ γνῶσις τῶν δὲν οὐ μπορεῖ νὰ εἶναι τόσον ἀναργής, οἵ δὲν τόσον σαφής καὶ δρακενεμένη, καθὼς εἰς τὰς αὐταφορὰς τῆς ποσοτήτων. ἐπειδὴ δὲν ἔχομέν σημεῖα, δέχεται τῆς ὁποίων περοσδιοείσωμέν τόσον ἀκειβῶς κάθε ιδέαν καὶ εἴναιας πληρεχομένης ωτὸν κάτω εἰς κάθε μίαν ἡθικῶν συγ-

νοιαν, καθὼς ἔχουμεν εἰς τὸν κάθε ποσότηταν τόσον συμ-
χεῖς, ὅσον καὶ διακεκεμένας. Μᾶλλον τὸ μιλιοσημόρευον
μιᾶς γεωργίας, ἢ ὅποια σδίπτοτε ἄλλης ποσότητος, εἰς
τὰ μαθηματικὰ γνωρίζεται, καὶ δικείρεται λόγον τὸ
999999 μόριον, μὲν τὴν αὐτὴν καθαρότητα, ὅπερ δια-
κείνεται μία γεωργία δύο μίαν ἄλλην. Οἱ βαθμοὶ
ὅμως τῷ πατέρῳ, τῷ πατέρῳ, τῷ αρετῇ, κτλ. διὰ
ἔλειται τῷ χαρακτηρισμῷ σημείων, διὸ οὐ μπορεῖ
νὰ περιστρέψῃ μὲ τὴν αὐτὴν καθαρότητα. Τότε
ὅμως κάμης ναὶ, τὰς ίδιας αὐτοφορὰς νὰ εἶναι ὀ-
λιγότερον ἐναργεῖς λόγον τὰς τῷ ποσοτίτων, ἐπειδὴ
μετ' ὀλιγότεραν καθαρότητας γνωρίζονται. Καὶ θέλει
τὰς κάμης ὅμως καὶ ὀλιγότερον βεβαίας, ὅπόταν ἐρεί-
δωνται καὶ αὐταὶ εἰς τὴν αρχὴν τῆς αὐτιφάσεως, ἐ-
πειδὴ ἐναργεῖα καὶ βεβαιότης ἴδομην οὖδε (Τμῆμ. Γ'.
Κεφ. Β'. Α"ρθ. Β').), ὅτι εἶναι δύο πράγματα τε-
λείως διακεκεμένα ἀπ' ἄλληλων (ι).

Α' φ' ἐξ ἕκθέσαιμον τὰ διάφορα εἴδη τῷ γνώσεών μας,
καὶ εξηγήσαιμον τὰς διαφόρες βαθμοὺς τῆς πιθανότη-
τος, ἢ βεβαιότητος, ὅπερ ἀποδέχεται καθεῖται μία, πρέ-
πει νὰ ιδεῖμην μὲ ποῖον ἕπον οὐ μπορεῖ νὰ διπο-
κηθεῖ. Καὶ ἐπειδὴ αὐταὶ περιέρχονται μέρος μήν,
λόγον τὰς ίδιας ίμῶν προστίτεις καὶ σκέψεις, μέ-
ρος δὲ, λόγοι διδασκαλίας ἄλλων, πρέπει νὰ δείξω-
μενον διακεκεμένως τὶ δρόμον πρέπει νὰ κρατήμενον, διὰ
νὰ διποκτήσωμεν τόσον μὲ τὸ σῦνα, ὅσον καὶ μὲ τὸ
ἄλλο μέσον, γνώσεις ακειβεῖς καὶ βεβαίας.

Τ Μ Η-

(ι) Πεεὶ τῷ διαφέροντιδῶν τῷ γνώσεων, καὶ τῷ κείτεις τῷ
ἀληθεῖας οὐ μπορεῖ τίνας τὰ ίδια τὸν Λόχιον, Δικίμ. Φιλοσ. Βιβλ. Δ'.
τὸν Κονδυλλιάκ, Τέχν. τῷ συλλογίζεται Βιβλ. Α', τὸν Γεννήσιον
Τέχν. Λογικοειτ. Βιβλ. Γ', τὸν Μάκον Λογικ. Μέρ. Β'. Τῷ Σπρ-
χανάς Λογικ. Μέρ. Β'. καὶ Γ', τὸν Βόλφιον Λογικ. Κεφ. Ζ', τὸν
Βαλδινότητον τοὺς ορθῆς διδασκαλίας αὐθωπίτανος Βιβλ. β'. γ'.
γ' δ', τὸν Ρίσανον Λογικ. σογχ. σελ. 82.